Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26453
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tior itrisstr. Perfecto sep id qd optimu putabitis et
maxime requritis. tu marti sis qua optime. hec qua optime
uiro nupta str. Sic reb ñ dubius dubia phau. ppter
simultudinem iductionis. qd ñ qs separati q rerum
forte ñ eccederet. K Iste philosophus ñ fuit euuan
glic. A Ñ fuit euuglic sed rethoric. K Cur erectim
ei. A Iuc strat e sua arte. K Qd ad hec. seqm nor
nram. A Segre q uelis seqr te sequentem. K
Qualis debet e illa iductio. A Similis sep erit cui
causa iducit. K An lucida t obscura. A Videndu
diligenti cura ut ñ itelligat adusari qd spectem
ulle pmę idictiones. ad finem que sunt puerilure.
Qa quidem aut tacendo aut negando. ñ sint lon
gi ire itrogatione. K Si negat. A Ostendenda
e similitudo earu q ante eccesse r. K Si tacet. A
Ia elicienda e responsio aut qa taciturnitas imitat
efessione. ecludenda e argumtatio sic i eccessis.
K Quom p ratiocinatione efirmanda e argumta
tio. A Ilua enim fit ppositione pbatione t adsup
tione. eclusione. K Planiora hec exemplo q li
bet fac. A Ppositio e ut meli accurant q esilio
gerunt qua q sine esilio amministrant. Ad p
batio. e dom ea q ratione. esilio regit omib
reb e istructior. qua ea q sine ratione. esilio
amministrat. Assuptio e nil aliu omiu rerum me
lius qua omis mundus amministrat. hic alta p
batio. iducit. Qa signa ort. occas. annue frugu te
porum. dierum mutationes satis mirabili ordi
ne. certa uicissitudine disponant q signa.